~~לבד~~

כמה המרדף בעמ' קדושין

קדושין ג' ב' אמר הריני בעולין ובני אין באין ביד איתש, וזה אשה. ובעמ' ג' אינו אישש אין באין ביד איתש ואין כאן איסור נפלא מן הבהונה. ובמשנה רש"י רובא לומר דאין באין אלא ביד הקל. ובתר' מהרי"ק דף רב לקדושין מנרש דאין באין ביד איתש, היינו דאינו דהוי לקולא שייך לומר אין באין אלא ספק ותשש, ובקדושין מיבן דאינה אשה ומותרת לעלמא. אבל בעמ', דלה קל, והוי חומרא מה שייך לומר דאין באין ביד איתש, (ואפי' אם הוי ביד איתש, עכ"פ אסור לתורמו) לכן מן רש"י דאיכא באין קולא, דהוי דאינה מקודשת שאינה נפלא מן הבהונה. הא' מהרי"ק דף רב לקדושין

רש"י דה היא שקיבל לבעלה, דאפל דאשה - היינו אשה, אמה ניכרת - שקיבל כמ' דרכים. לכן מן רש"י לבעלה, ובשלש דרכים.

רש"י שם. בכסף ובו' לומר לה הוי מקודשת לו, דהיה בו שלו' ומאיר המקדשי לו בביאה ע"ז - והיינו הוי מאות דבעי עדים, ובשאר מתנה הכסף אומר לה הוי מקודשת אבל דיה, דבשאר הביאה ליכא עדים, ואיכא עדי יחוד, לכן אומר לה המקדשי לו בלשון עתיד.